

адміністрації, деканату факультету, випускових кафедр та окремих викладачів. Важливе значення мають не лише матеріально-технічне забезпечення станцій і підготовка випускників (знайомство з принципами, регламентом та процедурою іспиту, оснащенням станцій, алгоритмами, точністю та швидкістю виконання практичних навичок тощо), але й навчання викладачів-екзаменаторів (уніфікація оцінювання вмінь студентів, виконання ролі спостерігача, робота з чек-листами і відомостями та ін.).

МОРАЛЬНО-ЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ВВЕДЕННЯ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Вересоцька М.А., Шумко Г.І.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

В ХХІ столітті людина надзвичайно тісно пов'язана з інноваційними технологіями. Це не тільки полегшує їй життя, але й дає нові можливості для самовдосконалення, відпрацювання та доведення до ідеалу тих чи інших навичок. Безумовно, введення новітніх методик не оминуло і сферу медицини [1]. Кількість нової інформації, яку повинні охопити лікарі, щодня невпинно зростає, необхідно постійно підвищувати свій професійний рівень, тому проблема вдосконалення медичної освіти сьогодення є надзвичайно актуальною [4].

Незважаючи на всі вагомі переваги симуляційного навчання, з'явилася велика кількість проблем, переважно етичного характеру, які пов'язані з обмеженням контакту студента з реальним пацієнтом. Постає гостре питання, як студент повинен навчитися комунікувати та будувати довірливі відносини з пацієнтом, підбирати адекватне, а головне, індивідуальне лікування хворим, і як результат — успішно формувати позитивне ставлення до лікаря як спеціаліста [1].

Абсолютно всі проведені дослідження чітко показали позитивний кореляційний зв'язок між якістю отриманих знань та умінь, а також методикою проведення занять. Для порівняння брали студентів медичних ВНЗ, які не оснащені симуляційними технологіями, а також тих, які систематично практикуються на манекенах, тренажерах, муляжах та роботах. Результати були достатньо втішними, позаяк навички, що були здобуті під час симуляційних тренінгів, значно переважали своєю якістю [2].

Ми вважаємо, що це може бути пов'язано з тим, що студент має можливість відпрацьовувати необхідні уміння ту кількість разів, скільки потрібно йому для закріплення інформації. До того ж, вагомий внесок у вдосконалення складає дебрифінг. Саме під час обговорень є можливість

поспостерігати за собою з боку, оцінити та проаналізувати коректність своїх дій і в майбутньому не допустити помилок.

Також варто зазначити, що сценарії симуляції, у якій залучені викладачі та тьютори, що відіграють безпосередню роль пацієнта, максимально реалістичні та наближені до тих ситуацій, які чекають на лікаря в майбутньому [3].

Отже, студент вчиться працювати в команді, опановувати свої емоції, зберігаючи при цьому холодний розум, що дасть змогу адекватно надати допомогу постраждалому. Крім того, лише злагоджена робота в команді при симуляції, крім взаємного обміну знаннями та досвідом, дає змогу підвищити рівень самосвідомості, особистої відповідальності за свої дії та життя пацієнта перед колегами.

Звичайно, найбільш вагомою перевагою такого навчання, на нашу думку, є те, що симуляційний центр Буковинського державного медичного університету надає прекрасну можливість на практиці відточити навички надання невідкладної допомоги. Мова йде про ті стани, які надзвичайно часто трапляються в практиці будь-якого лікаря, такі як раптова смерть, артеріальна кровотеча, зупинка дихання, стороннє тіло дихальних шляхів та інші [2].

Висновки. Отож, навчання через призму симуляції в медицині — шлях до вирішення багатьох проблем сучасності. Величезна кількість переваг перекреслює всі можливі недоліки, адже саме такий формат навчання сприяє становленню студента насамперед як особистості так і висококваліфікованого лікаря, вчить будувати правильні алгоритми та структурувати свої дії, вільно комунікувати з хворими та колегами, а також проводити об'єктивне оцінювання своєї майстерності [4].

Список використаних джерел

1. Алексеєнко А.П. Філософсько-етичні виклики симуляційному навчанню в медицині // Симуляційне навчання в системі підготовки медичних кадрів: матеріали І навчально-методичної конференції, присвяченої 212-й річниці від дня заснування ХНМУ, Харків, 30 листопада 2016 р. / ХНМУ. — Харків, 2016. — С. 9–12.
2. Загальні проблеми та перспективи застосування симуляційних методів освіти / В.М. Лісовий, В.А. Капустник, В.Д. Марковський, І.В. Завгородній // Симуляційне навчання в системі підготовки медичних кадрів: матеріали І навчально-методичної конференції, присвяченої 212-й річниці від дня заснування ХНМУ, Харків, 30 листопада 2016 р. / ХНМУ. — Харків, 2016. — С. 3–7.

3. Симуляційне навчання в медицині — складова частина в процесі підготовки лікаря-спеціаліста / М. М. Корда, А. Г. Шульгай, С. Й. Запорожан, М.Ю. Кріцак // Медична освіта. — 2016. — № 4. — С. 17–20.
4. Симуляційне навчання в післядипломній медичній освіті: теоретичний і практичний аспекти / М. М. Корда, А. Г. Шульгай, С. Й. Запорожан, М. Ю. Кріцак // Медична освіта. — 2017. — № 1. — С. 10–14.

ЗАСТОСУВАННЯ ДОШКИ «MIRO» У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ЗІ СТУДЕНТАМИ 5 КУРСУ НА КАФЕДРІ ПЕДІАТРІЇ А ДИТЯЧИХ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ

Власова О.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Через складну епідеміологічну ситуацію викладачі та студенти тимчасово перемістилися у віртуальний простір та перелаштуватися на нові форми організації освітнього процесу. З огляду на реалії сьогодення для відпрацювання навичок в умовах дистанційного навчання стало актуальним застосування нових інтерактивних технологій, а саме використання дошки «Miro». Виписування рецептів є необхідним навиком, який відпрацьовується на заняттях і є, іноді, складним процесом для студента. Тому для зацікавлення навчальним процесом було прийнято рішення використати дошку «Miro», де студенти могли б демонструвати написані рецепти, робити письмові коментарі поверх зображення на екрані, а також спільно комунікувати. Водночас усе написане на дошці переглядали й коментували як студенти групи, так і викладач. Усі отримані дані можуть зберігатися на магнітних носіях, роздруковуватися, надсилатися електронною поштою. На заняттях на кафедрі педіатрії та дитячих інфекційних хвороб під час написання рецептів та розрахунку дозування особливо важливо деталізувати та продемонструвати студентам методики розрахунку. Окрім цього, на дошці можна розміщувати будь-які електронні матеріали, створені в різних форматах відео чи презентації. Дошка має багатий функціонал та зручна у використанні під час дистанційного навчання, також перевагою є те, що матеріали можуть бути доступними як для студентів так і для викладача після проведеного заняття за посиланням. Загалом, під час отриманого зворотного зв'язку від студентів, 90 % респондентів дали позитивні відгуки після використання цієї дошки, в 10 % виникли труднощі у використанні. Також студенти зазначили, що використання дошки «Miro» в телефоні значно утруднює процес візуалізації та написання коментарів.